

עמ"ת 39261/02/21 - מדינת ישראל נגד לית גazzi

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 39261-02-21 נ' לית גazzi

לפני כבוד השופט אברהם הימן
העוררת מדינת ישראל
נגד לית גazzi
המשיב

החלטה

לפני ערך על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ע' יפה) מיום 16.2.21 אשר הורתה על שחרורו של המשיב בכפוף לערביות.

רקע דין

נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, התפרצויות בבית מגורים וגנבה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.10.20 עובר לשעה 20:00, הגיע הנאשם, שהינו תושב סואיה שבנפת יהודה ושומרון, אל דירה בעיר חולון, טפס על הקיר החיצוני, ניפץ את שמשת הסלון ונכנס אל הדירה. הנאשם נטל מהדירה כסף מזומנים בסך של 4,000 ₪, תכשיטי יהלומים וכלי כסף, ונמלט עם הרכוש.

בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשתה נטען כי התשתית הראיתית לככתב האישום מתבססת, בין היתר, על ממצאי A.N.D. המלמדים על מציאת דמו של המשיב בדירה שנפרצה, וכי העבירות המיחסות למשיב, שהוא בעל עבר בעבירות ביטחונית, מקומות עילום מעצר ממשם חשש להתחמקות מן הדין.

בדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 16.2.21 הודיע הסניגור כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכואורה.

בהתלטו מיום 16.2.21 קבע בית משפט קמא כי עבירת הרכוש המיויחסת למשיב אינה פשוטה אלא כזו המגלמת בצדה מסוכנות לגופו של אדם שכן מדובר בהतפרצויות לבית מגורים המקיימים פוטנציאלי לחיכוך. כמו כן נקבע כי העובדה שהמשיב תושב השטחים וקיים עילת הימלטות מן הדיון בעלת משקל כבד אינה מונעת חלופת מעצר, וניתן לאין את מסוכנותו של המשיב והחשש להימלטוו מן הדיון בעקבות ממשמעויות.

בהתאם לכך, הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בכפוף להתחייבות עצמית בסך של 10,000 ₪, ערבות צד ג' בסך של 8,000 ₪ והפקדה במזומנים בסך של 6,000 ₪. כמו כן נאסר על המשיב לשחות בתחום הארץ ללא אישור או שלא לצורך דינום בעניינו.

בית משפט קמא קיבל את עתירתה של העוררת ועיבב את ביצוע ההחלטה עד להגשת ערר.

הערר הוגש ובדין שהתקיים לפני ביום 18.2.21 שמעתי את טיעוני בא*י כוח הצדדים*.

טיעוני בא*ת כוח העוררת*

בא*ת כוח העוררת* טענה כי החלטת בית משפט קמא שגוייה. לטענתה, החשש להימלטוו של המשיב מן הדיון כאשר מדובר בשווה בלתי חוקי, בעל עבר פלילי בעבירות ביטחוניות בגין ריצה מאסר, הצפי לעונש מאסר בגין המיחס לו בכתב האישום הנדון, הוא ממשמעותי, וכי מתקיימת גם עילת מעצר אף ממשום החומרה בעבירות הרכוש שביצוע והמסוכנות הנשקפת ממנו לשлом הציבור ורכושו.

בא*ת כוח העוררת* טענה כי ההלכה שנקבעה בש"פ 6781/13 **كونדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.13) (להלן: "ענין קונדוס") מבססת את עמדתה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים והפניה לש"פ 604/21 **זכarna נ' מדינת ישראל** (1.2.21).

בא*ת כוח העוררת* טענה כי תנאי הערובה נוקבים בסכומים נמוכים שאין בהם להבטיח את התיקובתו של המשיב למשפט בעניינו.

טיעוני בא*ת כוח המשיב*

בא*ת כוח המשיב* טען כי אין להתערב בהחלטת בית משפט קמא. לטענתו, לא מתקיימת עילת מסוכנות ממשום עבירה רכוש. מדובר במשיב צעיר, המיחסת לו עבירה רכוש בודדת ואין בעברו הפלילי בעבירות ביטחון להקרין על מסוכנותו.

בא*ת כוח המשיב* טען כי הערוביות שנייתנו גבוהות בהתחשב בקושי הכרז בהשגת על ידי תושב שטחים וכי הערבה צד ג'

דין והכרעה

השאלה העולה לדין במקורה שלפני, עולה תמיד ככל שמדובר בעקבות לבקשתו למעצר עד תום הליכים של תושבי הרשות הפלשתינית ("השתחים"). הבסיס לחלוקת בתיקים אלה, כמו בזה שלפני, הוא עקרון של המענה המשפטי לעילת המעצר. ככל שמדובר בתושב "השתחים" אז העילה אינה חשש להימלטות מאיימת הדין. קשה זו עולה וקמה ממשום המצב הgeo-politi השורר במקומותינו אשר נדמה כי אין הוא מחייב פירות והוכחה. קשה, עד כדי לעתים בלתי אפשרי, לגרום לתושב השתחים העומד לדין בבית משפט בתחום המדינה, להביאו לדין. הניסיון השיפוטי לימדנו כי, לעיתים, ממשום מצב סגר או איסור כניסה של תושבים אלה בתחום המדינה, הרו גם אם ברצונם להיכנס, נבער מהם לעשות כן ממשום המצב הביטחוני או מניעים ביטחוניים אחרים. אותו ניסיון שיפוטי גם לימדנו על אודות הקלות לפיה יש ובידי האדם להתחמק מהופיע לדין משפטי. הדרך להביא אדם תושב השתחים לדין בתחום המדינה, מרכיבת ביותר. המקהלה שלפני אף מלמד על כך. המשיב, אשר זהותו כמי שפרץ לדירה ונגב רכוש בעלייה, מצוי היה ב"שתחים". בקשרי רב ובמאזים ניכרים עלה בידי הרשות לעצמו ולהביאו לחקירה ולדין.

הדברים ברורים. אלא שעלה פי הדין ככל שעילת המעצר היא הימלטות מן הדין, יש בידי בית משפט לנקטוט בדרכים משפטיות כדי לחיב את המשיב להגיא למשפטו ולתת את הדין. השאלה במקורה שלפני חורגת מעילה זו. המשיב, נכנס לישראל בגין חוק, אלא שמרתתו לא הייתה, כربים אחרים, תושבי השתחים - לשבור שבר ועלובוד כדי להתרנס ולפרנס משפחوتיהם. מטרתו הייתה פלילית, לפרוץ לדירה, לرمוס זכויות תושבי המדינה ולגנוב רכושם. העבירה של התפרצויות לדירה וגנבת רכוש בעלייה, עבירה חמורה ביותר היא. המחוקק הביע כוונתו באשר לחומרתו עת קבע העונש הקבוע בצד עבירה זו בחוק - שבע שנים מאסר (לא עבירה הגנבה עצמאית אחרת). אלא שחומרת העבירה אינה אף ממשום סיבה פורמלית זו, הסיבה היא הסכנה לשלוום הציבור. מקרים טריים אירעו אף ממשום שבעליה של דירה הגיע אליה בעת שפורצים נמצאו בה. נדמה כי אין צורך להרבות מילים באשר לנסיבות החמורים ביוטר של ביצוע עבירה זו).

יש להוסיף על כך, שלמשיב עבר פלילי בתחום עבירות הביטחון. ביום 8.8.19 נדון המשיב לעונש של 23 חודשים מאסר בפועל, בבית משפט צבאי שומרון, בגין עבירות של זריקת חץ לעבר כל תחבורה, זריקת או הנחת חומר חבלה בכוננה לגרום למوت או לחבלה לאדם או לנזק לרכוש, סחר לצורך מלחמתו יציאה משטח סגור. אני דוחה טענה כי ככל שמדובר בהרשעות קודמות ובעשיים אשר נדונו בבית משפט צבאי אין הם בבחינת העבר פלילי. אכן, אין מדובר בעשיים אשר נדונו בערכאות של המדינה, אלא שאין להתעלם מעוצם המעשיים החמורים בגינם נדון המשיב.

לפיכך, מתקן האמור לעיל, העילה למעצרו של המשיב אינה אף חשש להימלטות מן הדין, אלא השילוב, של כל האמור לעיל, תושב השתחים, הנכנס לישראל כדי לבצע עבירות חמורות, לבצע עבירות חמורות ביותר, מסכן את תושבי המדינה, בשם לב לעברו הביטחוני, כל אלה מקימים עילת מסוכנות ברף גבוהה ביותר.

כאן המקום להפנות לעניין קונדוס שאוזכר לעיל, בו נדונה שאלת העילה בavanaugh יש לנ��וט בהליך של מעצר עד תום ההליכים בעניינו של תושב השטחים אשר ביצע עבירות נוספות על העבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

וכך נאמר:

"**שיקול מרכזי נוגע לעבירות המיחוסת לנאשם - האם מיוחסת לו אף עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין, או שמא מיוחסות לו גם עבירות נוספות.** אין דומה מי שביצע עבירה של שהיה בלתי חוקית לבדה, למי שביצע לכואריה, בנוסף לשהייה הבלתי חוקית בישראל, גם עבירות אחרות. אין מקרה בו מדובר בעבירות קשות וחמורות שפגיעתן בצדוק ובפרט כבדה, דומה למקרה שענינו עבירה קלה יחסית. כאשר מדובר בעבירות חמורות, וככל שפגיעתן בקרב העבירה קשה יותר, קיים אינטנס ציבורי כבד משקל יותר למצות את הדין עם מבצע העבירה. אצין כי במקרים בהם מדובר בעבירות חמורות, ובפרט נוכח הסמיכות הגיאוגרפית בין ישראל לאזרו, כמה ממילא לרוב גם עילת המסוכנות, אם משמעותו של הנאשם לאחור היא כי הוא יכול לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות. מקום שקיימות עבירות נוספות, שאלת ההתחמקות מן הדין אינה עומדת לבדה ולרוב יש לבחון גם את מסוכנותו של הנאשם, אם יפר את תנאי השחרור שעל קיומם אין למערכת האכיפה בישראל דרך לפפקח באזרו.

מכל מקום, ככל שמדובר למי שמיוחסות לו עבירות נוספות לעצם השהייה הבלתי חוקית בארץ, יהיו במקרים בהם יהיה זה מוצדק להבחן בין מי שהעבירות הנוספות שביצע נועד אף כדי "לאפשר" את המשך שהייתה בישראל, למי שביצע עבירות נוספות בנפרד ובמנוגתק מעצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ".

עליה מן המקובל שמסוכנותו של המשיב בצירוף החשש להימלטות מן הדין ובערו הפלילי הביטחוני שלולים האפשרות לשחררו לחופפת מעצר.

אשר על כן, אני מקבל את העරר, אני מורה על ביטול החלטת בית משפט קמא ובתווך כך מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

המציאות תעבור החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.